

РЕШЕНИЕ

№ 2283

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **14173** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК във връзка с чл. 4 и чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. Р., чрез адв. А. А. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 9 срещу Ревизионен акт № СФР19 – РД77 - 32/06.08.2019г., издаден от Е. К., началник отдел „Ревизионен контрол“, възложил ревизията и М. С., главен инспектор, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА19 - РД28 – 35/21.11.2019г. на кмета на Столична община.

С ревизионния акт са установени задължения за ДНИ и ТБО на жалбоподателя общо в размер на 108 105.48 лева, главница и лихви за данъчни периоди от 01.01.2014г. до 31.12.2018г. за собствени на дружеството недвижими имоти, находящи се на територията на Столична община, район „В.“ и район „Л.“.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като нищожен, алтернативно необоснован и незаконосъобразен, издаден в нарушение на разпоредбите на чл. 19, чл. 21, ал.1, чл. 62, чл. 64 и чл. 67 от ЗМДТ, както и на Приложение № 2 към НОАМТЦУПСО и при съществени нарушения на административно-производствените правила. Правят се възражения, че ТБО неправилно е определена за имотите като нежилищни такива по реда на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, въпреки, че същите се ползват за жилищни нужди и са декларирани като такива по реда на чл. 14, ал.1 от ЗМДТ. Отдаването под наем не променя предназначението на имотите и начина им на ползване. Това се установява и от приложените към жалбата

договори за наем, в които е вписано, че наетите имоти ще се ползват за жилищни нужди. Също така счита, че не се предоставят и трите компонента на услугата по чл. 62 от ЗМДТ. По отношение на ДНИ се твърди, че следва ревизионният акт изцяло да се отмени, тъй като за обект земя и сгради – комплекс „М.“, намиращ се в [населено място], [улица] не се дължи ДНИ, поради непосочени правни и фактически основания в ревизионния акт и неправилно прихващане на установени задължения с надвнесен ДНИ за имоти на дружеството в кв.Л.. Възразява и по размера на начислените лихви, за които не е посочена начална дата. Прави възражение за изтекла погасителна давност по чл. 171 от ДОПК. Иска присъждане на разноски за съдебното производство по списък по чл. 80 от ГПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт С. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата от административното производство и събраните в хода на съдебното производство доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна, от адресата на ревизионния акт, на когото са установени задължения за ДНИ и ТБО, пред компетентния административен съд, по предвидения в закона процесуален ред.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Ревизионното производство е образувано по ЗВР рег. № СФР19 – РД01 – 5/04.01.2019г., издадена от Е. К. К., на длъжност „началник на отдел“ „Ревизионен контрол“ при дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ на Столична община, оправомощен с разпореждане с рег.№СФР17– ВК66 – 613/13.11.2017г., издадено от директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, определени за органи по приходите със Заповед № СОА16 – РД09 – 718/07.04.2016г. Изготвен е ревизионен доклад № СФР19 – ТД26– 139/28.06.2019г. Издаден е Ревизионен акт № СФР19 – РД77 - 32/06.08.2019г. от Е. К., началник отдел „Ревизионен контрол“, възложил ревизията и М. С., главен инспектор, ръководител на ревизията. При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № СОА19 - РД28 – 35/21.11.2019г. на кмета на Столична община.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. От страна на жалбоподателя са представени договори за отдаване под наем на апартаменти, собственост на [фирма], находящи се в [населено място], район „Л.“, [улица]. В договорите /чл. 4/ изрично е посочено, че наемателят ще ползва имотите за жилищни нужди. Към договорите са приложени приемо – предавателни протоколи за обзавеждането на апартаментите и наличното оборудване.

Разпитани са свидетелите Р. Г. К. и А. П. К., чиито показания съдът кредитира изцяло като обективни, непротиворечиви и кореспондиращи с писмените доказателства по делото.

Свидетелката К. дава показания, че е работила при жалбоподателя като касиер – счетоводител. В комплекс „М. I“ са построени 740 бр. апартаменти, от които 84 бр. апартаменти се отдават под наем. Тези апартаменти остават за жилищно ползване.

Свидетелят К. дава показания, че работи в комплекса, намиращ се на [улица]

като охранител. Комплексът има само един вход с бариера. Построени са 740 бр. апартаменти, от които около 80бр. се отдават под наем. Почистването на територията на комплекса е организирано и се извършва от самото дружество.

Приета е съдебно – счетоводна експертиза, която съдът кредитира изцяло, основно и допълнително заключение.

Вещото лице е дало заключение, че общият размер на ДНИ е 379 349.40 лева главница. С ревизионния акт е определен ДНИ 379 356.67 лева. Разликата се дължи на 2.89 лева за имот № 19 – сграда [жилищен адрес] гаражи и складове, определено с ревизионния акт задължение за 4 месеца, вместо за 3 месеца за 2015г., за гараж № 21 и склад № 21, продадени на 27.03.2015г., 4.41 лева за 2015г. за имот № 21 – сграда - [жилищен адрес] гаражи и складове и 0.02 лева разлика от закръгляване. Платеният данък е 372 409.93 лева. Дължимата сума е 6939.47 лева главница.

ТБО, определена по чл. 26, ал.1 от НОАМТЦУПСО общо е 521 204.34 лева главница. В ревизионния акт е определена на 521 210.64 лева. Разликата се дължи на 5.91 лева за имот № 19 – сграда – [жилищен адрес] гаражи и складове, определено задължение за 4 месеца, вместо за 3 месеца за 2015г., за гараж № 21, продаден на 27.03.2015г. и 0.21 лева разлика от закръгляване. ТБО, определена по реда на чл. 26, ал.1 от НОАМТЦУПСО без компонента „поддържане чистота на територията за обществено ползване“ е 425 443.48 лева главница.

ТБО, определена по чл. 27, ал. 1 от НОАМТЦУПСО общо е 346 906.78 лева главница. ТБО, определена по реда на чл. 27, ал.1 от НОАМТЦУПСО без компонента „поддържане чистота на територията за обществено ползване“ е 312 263.43 лева главница.

В допълнителното заключение на вещото лице са уточнени задълженията за лихва. Лихвите за ДНИ са в размер на 2487.76 лева. Лихвата за задълженията за ТБО, изчислени по реда на чл. 26, ал. 1 от НОАМТЦУПСО е 18 984.86 лева, без включване на компонентата „поддържане чистота на територията за обществено ползване“ при определяне на ТБО лихвата е 322, 41 лева. Лихва за задълженията за ТБО, изчислени по реда на чл. 27, ал. 1 от НОАМТЦУПСО не се дължи, тъй като е налице надвнесена ТБО. Без включване на на компонентата „поддържане чистота на територията за обществено ползване“ лихва не се дължи, защото е налице надвнесена ТБО. Изводите са направени въз основа на представените квитанции за платени суми. Вещото лице е дало заключение, че общата платена сума за ТБО от страна на жалбоподателя е с 11 073.60 лева повече от посочената в ревизионния акт. В ревизионния акт е посочена като платена сумата от 430 441.47, реално са платени 441 515.07 лева.

В административната преписка се съдържат доказателства за предоставяне на услугите сметосъбиране и сметоизвозване, депониране на отпадъци и почистване на териториите за обществено ползване по отношение на процесните недвижими имот. Приложени са договори, фактури за изплатени разходи на изпълнителите на услугите, приемо – предавателни протоколи за извършените услуги, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи, ежедневни констативни протоколи и обобщени констативни протоколи за количествата на изпълнените видове дейности по предоставяне на услугите.

За всяка една календарна година поотделно за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2018г. са представени Заповеди на Кмета на Столична община за районите „Л.“ и „В.“ за границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

Видно от заповедите на кмета на Столична община, съдържанието на договорите и

приемо – предавателните протоколи, както и от фактурите за разплатени разходи, услугите „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и земно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на район „В.“ и „Л.“, от компонентите на услугите по чл. 62 от ЗМДТ, включително почистване териториите за обществено ползване са предоставяни и извършвани от Столична община за процесните имоти, а за район „Л.“ и услугите „сметосъбиране и сметоизвозване. За район „В.“ имотите са извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. На територията на С. се поддържа депо „С.“ за битови отпадъци и тяхното обезвреждане.

От правна страна: Р. акт е издаден от възложителя и ръководителя на ревизията, компетентни органи по чл. 119, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 9б и чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ. Е. К. К. и М. Б. С. са служители на Столична общинска администрация, оправомощени с функции на органи по приходите със Заповед №СОА16 – РД09 – 718/07.04.2016г. на Кмета на Столична община. Неоснователно е възражението за нищожност на ревизионния акт. Е. К. К. е възложител на ревизията по ЗВР с рег. № СФР19 – РД01 – 5/04.01.2019г., оправомощен с разпореждане с рег. №СФР17 – ВК66 – 613/13.11.2017г., издадено от директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП във връзка със Заповед №СОА16 – РД09 – 718/07.04.2016г. на Кмета на Столична община. М. Б. С. е ръководител на ревизията по ЗВР с рег. № СФР19 – РД01 – 5/04.01.2019г.

Спазени са изискванията за форма на акта по чл. 120 от ДОПК, като ревизионният доклад е приложен към ревизионния акт и е неразделна част от него, включително и досежно мотивите от фактическа и правна страна за установяване на публичните задължения. В тази връзка е неоснователно възражението за липса на мотиви и правно основание за установяване на задълженията за ДНИ.

Няма допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените и превдид разпоредбата на чл. 160, ал. 4, предложение първо от ДОПК,

По приложението на материалния закон: В хода на ревизионното производство е установено, че за всички ревизирани периоди от 01.01.2014г. до 31.12.2018г. от дружеството [фирма] са подавани декларации на основание чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година, поради което ТБО е определена по реда на чл. 22, т. 1 на основание чл.23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО за следните недвижими имоти, както следва по- долу:

- земя - ПИ с идентификатор № 68134.905.1600 и сгради — комплекс „М.“, състоящ се от: хотел „М.“, спортен комплекс с хотелска база, жилищна сграда с офис и гаражи, клуб-ресторант, кафене и съблекални, офис сграда на фирма „М.“, офис сгради с магазини и подземен гараж, находящи се в район „Л.“, [улица];

Задълженото лице е подавало декларации по чл. 27, ал. 2 от НОАМТЦУПСО, с които е декларирало, че част от имотите — обект на ревизията, няма да се ползват през цялата година, въз основа, на които не е събирана такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за изброените, както следва по-долу имоти:

1. земя — ПИ с пл. № 424, ПИ с пл. № 468 и ПИ с пл. № 532, находящи се в район „В.“, местност „Б.“ за ревизирания период от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.;

2. земя — ПИ с пл. № 459, ПИ с пл. № 432, ПИ с пл. № 425, находящи се в район „В.“, местност „Б.“ за ревизирания период от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.;

3. сграда — [жилищен адрес] гаражи и складове, находящи се в район „Л.“; ж.к. „Градина“, бл. 30 за ревизирания период от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.;
4. сграда — [жилищен адрес] апартаменти, находящи се в район „Л.“,[жк], бл. 30 за ревизирания период от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.;
5. сграда — [жилищен адрес] гаражи и складове, находящи се в район „Л.“,[жк], бл. 31 за ревизирания период от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.;
6. сграда — [жилищен адрес] апартаменти, находящи се в район „Л.“,[жк], бл. 31 за ревизирания период от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.

Спорът между страните е относно обстоятелството дали при определяне на ТБО апартаментите, за които се дължи ТБО следва да се приемат за жилищни или за нежилищни имоти.

Дружеството - жалбоподател е собственик на обложените с ревизионния акт недвижими имоти, като същите са заведени в счетоводните регистри и в баланса на [фирма], поради което жалбоподателят се явява задължено лице по смисъла на чл. 11, ал. 1 и чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ. От предоставените и приложени към ревизионната преписка удостоверения за въвеждане в експлоатация, респ. разрешения за ползване, се установява, че конкретните обекти- апартаменти по своето предназначение са жилищни. Те са декларирани като такива с декларациите по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ. Жалбоподателят е дал обяснения пред ревизиращите, че апартаментите се отдават под наем. В хода на съдебното производство са представени копия на договорите за наем, в чл. 4 от които е написано, че апартаментите се ползват за жилищни нужди. Разпитът на двамата свидетели също потвърждава реалното предназначение и начин на ползване на имотите. От страна на ответника е направен незаконосъобразен извод, че имотите не се ползват за жилищни нужди и същите съставляват нежилищни имоти на предприятие. Съвкупно преценени всички доказателства сочат, че така посочените в ревизионния акт имоти са жилищни и предназначени за жилищни нужди, включително и при съобразяване на дефинициите по §5, т. 29 и т. 30 от ДР на ЗУТ. Р. акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като ТБО се определи по заключението на вещото лице и чл. 27, ал. 1 от НОАМТЦУПСО като дължимо общо в размер на 346 906.78 лева главница, изцяло платена. Лихва не се дължи, тъй като са надвнесени суми за ТБО.

Не е основателно възражението на жалбоподателя обаче, че ТБО е дължима без компонентата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“.

Престирането на услугите по събирането, извезването и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, е необходимо да бъде доказано.

По отношение на установените публични задължения за ТБО, за периода на ревизията, размерът на задълженията е определен съгласно приетите Решение №793 от 21.12.2017 г. на Столичен общински съвет за 2018г., Решение №816 от 22.12.2016 г. на Столичен общински съвет за 2017г., Решение №62 от 17.12.2015 г. на Столичен общински съвет за 2016г., Решение № 867 от 29.12.2014 г. на Столичен общински съвет за 2015 г. и Решение №702 от 19.12.2013 г. на Столичен общински съвет за 2014 г.

Съгласно приложените към административната преписка заповеди за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, издадени на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ от кмета на СО, за релевантните за ревизията периоди, притежаваните от жалбоподателя имоти, находящи се в район „Л.“ попадат в

границите на районите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, като за тези имоти се оказват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Имотите, находящи се в район „В.“, попадат извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, като за тях са извършвани услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистота на териториите за обществено ползване.

Съгласно становище на Столичен инспекторат в район „Л.“, където попадат част от имотите — обект на ревизията, са предоставяни услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа на битовите отпадъци, За имотите находящи се в район „В.“ не са предоставяни услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, но на територията на района се извършва почистване на териториите за обществено ползване, както и депониране и обезвреждане на отпадъци.

В резултат на изложеното се установява, че Столична община действително е направила разходи за предоставянето на услугите по чл. 62 от ЗМДТ съгласно чл. 66, ал.1, т. 1-4 от ЗМДТ.

Услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретен недвижим нежилищен имот, собственост на физически и юридически лица, нито с генерирането или не на битов отпадък, а така също и с ползването или не на тези предоставени услуги. На територията на район „Л.“ и район „В.“ се извършва поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, поради което този компонент от таксата е дължим.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ се заплаща такса за извършваните от общината услуги по: събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Видно от чл. 64, ал.1 от ЗМДТ, таксата се заплаща от лицата по чл. 11 от ЗМДТ за имотите на територията на общината, а лицата по чл. 11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Облагаеми с данък недвижими имоти по силата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ са разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Жалбоподателят е собственик на недвижимите имоти, посочени в ревизионния акт, което се установява от нотариалните актове, приложени в административната преписка.

По силата на чл. 11 от ЗМДТ [фирма] дължи ДНИ за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2018г., главница и лихви, в размерите, определени по заключението на вещото лице, а именно 379 349.40 лева главница, от които платени са 372 409.93 лева и остава дължимата сума в размер на 6939.47 лева главница и 2487.76 лева лихви, без извършеното прихващане с ревизионния акт с надвнесени суми.

Не е основателно възражението за изтекла погасителна давност по чл. 171 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5 - годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността обаче спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година и се прекъсва с издаването на акта за установяване на публично вземане, от който момент започва да тече нова давност. За 2014г. давността започва да тече от 01.01.2015г. Ревизионното производство е образувано на 21.01.2019г., преди изтичане на давността, с връчване на ЗВР на упълномощен представител на жалбоподателя, от която дата давността е спряла да тече. На 06.08.2019г. е издаден ревизионния акт, с което давността е прекъсната и е започнала да тече нова давност. Абсолютната 10 – годишна погасителна давност не е изтекла.

При този изход на правния спор е основателно искането за присъждане на разноски на жалбоподателя по списък по чл. 80 от ГПК, съобразно уважената част от жалбата в размер на 4446 лева. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, предвид обема на доказателствата по делото /11 класъора и 3 тома/, правната и фактическа сложност и извършените процесуални действия.

На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 780 лева, определено по реда на Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал.1 и чл. 161, ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № СФР19 – РД77 - 32/06.08.2019г., издаден от Е. К., началник отдел „Ревизионен контрол“, възложил ревизията и М. С., главен инспектор, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА19 - РД28 – 35/21.11.2019г. на кмета на Столична община в частта на установените с него задължения на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. Р. за данъчни периоди от 01.10.2014г. до 31.12.2018г. за ТБО в размер на 78 119 лева главница и 20 985.24 лева лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част за установените на [фирма],

ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. Р. задължения за ДНИ за данъчни периоди от 01.10.2014г. до 31.12.2018г. в размер на 6 939.45 лева главница и 2 061.79 лева лихви.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. Р., чрез адв. А. А. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 9 сума в размер на 4446 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. Р. да заплати на Столична община сума в размер на 780 лева, представляваща минимално юрисконсултско възнаграждение.

Съдебното решение подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: